

[Sneum.]

Forældre, der kun har eet Barn, som skal anbringes paa en af Anstalterne.

Udvalget kan derefter indstille, at de to Lovforslag vedtages uforandret, og denne Indstilling er enstemmig fra Udvalgets Side.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker Udvalget for dets enstemmige Tilslutning til de to Forslag.

Med Hensyn til Udtalelserne i Betænkningen, som den ærede Ordfører nu refererede, skal jeg sige følgende: De Myndigheder, der vil blive Tale om skal tage de Hensyn, som Udvalget ønsker, vil i Almindelighed blive vedkommende Opholdskommunes Bestyrelse eller, hvis Sagen forelægges Amtet, vedkommende Amtmand. Det er min Hensigt at lade denne Udtalelse fra Udvalget tilgaa disse Myndigheder i et Cirkulære, idet jeg, for at undgaa enhver Misforstaaelse, dog naturligvis maa tilføje, at naar det til Slut er udtalt, at Udvalget gaar ud fra, at Forældre, der er saa uheldigt stilled, at de skal have flere end eet Barn paa Anstalterne, bør betale et mindre Kontingent pr. Barn end de Forældre, der kun har eet Barn, som skal anbringes paa en af Anstalterne, at det da maa være en selvfølgelig Forudsætning, at det har nogen virkelig Indflydelse paa Forældrenes Kaar, om de skal betale det fulde Beløb, der er anset i Loven, eller ej, thi det kan jo ikke være Meningen med disse Udtalelser at ville sige mere end, at man bør ikke ramme disse Forældre haardere, end det er rimeligt efter en human Betragtning. Der eksisterer mange Steder ogsaa ude i Kommunerne den Fejltagelse, at man, som disse Love er formuleret, er henvist til enten at paalægge Forældrene at udrede det fulde Beløb eller ogsaa intet. Efter min Mening kan man ikke lægge denne Fortolkning ind i disse Love; disse Love er undergivet den samme almindelige Grundsætning, som gælder i alle Tilfælde i Forsørgelseslovgivningen, hvor det offentlige maa overtage den fulde Forsorg for et Barn, at det er afhængigt af et Skøn, et humant Skøn, fra vedkommende Forvaltningsmyndigheds Side, hvor meget Forældrene skal betale. Og denne Opfattelse falder jo i og for sig godt i Traad med de Udtalelser, der foreligger fra Udvalgets Side, thi netop naar der ikke er Tale om et Enten-Eller, er der Mulighed for at udøve dette Skøn mere eller mindre humant.

Jeg tror derfor ikke, at det i Praksis vil volde nogen Art af Vanskelighed at efterkomme den Henstilling, Udvalget har gjort til Ministeren, og som jeg altsaa vil lade gaa

videre i et Cirkulære, med det Forbehold, som jeg udtrykkelig gjorde opmærksom paa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 121)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 57 af 31. Marts 1926 om blinde Børns Undervisning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2009; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 737).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til anden Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg C. Sp. 123)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Sparekasseloven af 4. Oktober 1919.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 423).

Sagen sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at anbefale Forslag til Lov om Tillæg til Sparekasseloven af 4. Oktober 1919, saaledes som Forslaget er vedtaget af Landstinget og oversendt til Folketinget.

I Sønderjylland er der, som bekendt,